

brev: 33. Nr. 66 Dre. vil man gaa hen og lave en Klasselov. Hvis dette Forslag gik igennem, vilde Modstandere af Loven, som staa paa Livets Solside og altsaa have Raad til at betale, sige: Nej, vi ville ikke have noget med dette borgerlige Ægtefælskab at bestille, og altsaa ad Bevillingsvejen omgaa Loven. Det er Grunden til, at jeg har stillet min Vædring til denne Paragraf, Under Nr. 37 har jeg stillet et Vædringsforslag til § 9. I denne Paragrafs tredje Linie staar, at et Brudepar efter Overenskomst kan faa Ægtefælskabet indstiftet i Brudens eller Brudgommens Hjem. Min Vædring gaar ud paa, at Ordene „efter Overenskomst“ forandres til: „paa Grund af en af de forlovedes Sygdom“. Jeg ser nemlig i Paragraffen, som den nu lyder, en Fare for, at de, der ere Modstandere af Loven, kunne sige: vi ville ikke stilles til Stue, vi ville have det hjemme for os selv; vi have Raad til at betale og komme nok overens med Ægtefælskabsforstanderen eller Herredsfogeden derom. Af den Grund har jeg ment det rigtigt at stille mit Vædringsforslag. I øvrigt har jeg under Nr. 39 stillet Forslag om, at Handlingen skal være offentlig, og det er i Henhold til de bestaaende Love. Jeg ser gerne, at denne Handling bliver saa højtidelig som mulig. Jeg kan for saa vidt slutte mig til det ærede Medlem for Bonsild (Paulin), idet jeg ligesom han ser en vigtig Handling i Ægtefælskabets Indstiftelse. Det er rigtigt, at det er de smaa i Samfundet, der skabe og styrke de store, og jo bedre og højtideligere Ægtefælskabets Indstiftelse kan foregaa, desto bedre er det. Jeg tror derfor, at det er rigtigt, at Handlingen foregaa offentlig, som det ogsaa sker efter den nugældende Lov, og at det kun er i Undtagelsestilfælde, saasom Sygdom, at man forlader denne Bestemmelse. Med Hensyn til Præsternes Berettigelse eller Forpligtelse til at indvie et saadant borgerligt Ægtefælskab har jeg tilladt mig at forandre Udtrykket „berettiget“ i § 13 til „forpligtet“, idet jeg mener, at Præsterne staa som Statsembedsmænd, og at der ikke bør være Tale om, at en Statsembedsmand alene skal være berettiget til at gøre dette eller hint. Nej, Præsterne maa som alle andre Embedsmænd være forpligtede til at gøre det. For at det imidlertid ikke skulde kunne siges, at det dog var for galt at forlange, at Præsten skulde indvie et Ægtefælskab, der var indgaaet af Folk, der ikke tilhøre den kristelige Kirke eller Folketirken, har jeg stillet et Vædringsforslag under Nr. 43, som gaar ud paa, at saadant kun skal ske, saafremt begge Parter tilhøre Folketirken, og jeg mener derved at have gjort Ret og Skel over for de Herrer Præ-

ster. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Ting. Ganske vist sagde det ærede Medlem, der talte kort for mig, at Sagen efter hans Mening ikke endnu var moden. Ja, hvad vil det sige, at Sagen ikke er moden? Jeg føler mig aldeles overbevist om, at hvis man gjorde det let tilgængeligt for Befolkningen at indgaa borgerligt Ægtefælskab, saa vilde den finde sig overordentlig let til Rette dermed, og det skulde vise sig, at den var fuldgjældig moden til at faa Forstaaelse af Forslaget, det tvivler jeg ikke et Øjeblik om. Jeg kunde være fristet til at gaa videre i mine Betragtninger, men skal ikke gøre det, da det maatte vilde føre noget uden for, hvad der foreligger. Med disse Bemærkninger skal jeg derfor anbefale Forslaget til det høje Ting.

Mr. Nielsen: Ved første Behandling af dette Lovforslag tillod jeg mig at gøre opmærksom paa forskellige uheldige Udtryk, der vare brugte i Forslaget. Den nuværende ærede Ordfører (Sv. Høgsbro) tog mig mine Bemærkninger, synes jeg, noget ilde op. Jeg vil kun konstatere, at hvad jeg gjorde opmærksom paa som uheldige Udtryk nu er blevet forandret; ogsaa den ærede Ordfører, der den Gang tog mig mine Bemærkninger ilde op, har været med til Forandringen og derved godkendt mine Bemærkninger Berettigelse. Det glæder mig saa meget mere, at man dog fik Tid til at forandre disse Ting i Lovforslaget, som man jo i øvrigt — det har det ærede Medlem for Væring (S. Holm) Ret i — har arbejdet med meget stor Hast. Jeg kom under denne Sags Behandling i Udvalget, som jeg desværre ikke kunde følge stadig, fordi det kom saa hurtigt efter hinanden, og jeg tilfældigvis var bortrejst, til at tænke paa, at kan man lovgive paa saa betydningsfulde Punkter, som dette er, i en saadan Hast, er det i Grunden et overordentlig nemt Hverv at være Lovgiver. Jeg tror nok, at en Sag som denne havde fortjent en adskillig grundigere Behandling i Udvalget, end den fik. For øvrigt indbyrder det jo ikke til at være særlig vidtløftig i Behandlingen af en Sag, naar man om den paa Forhaand ved, at den ikke vil blive til noget, saa jeg skal indstrænke mig i ganske overordentlig Grad med mine Udtalelser. Jeg vil kun gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Bonsild (Paulin). Det ærede Medlem udtalte, at han haabede, at Kristendommen har saa stærk Rod i det danske Folk, at man ikke gik til en Lov som denne. Der ligger jo i denne Bemærkning en temmelig udtrykkelig Udtalelse om, at dette Lovforslag skulde gaa i alt Fald